

kammeret under 10. Oktober 1767. Disse Fæstebreve gik dog ikke saa vidt i Begunstigelser som Fæstebrevene for de tyske Kolonister af 1764. Imidlertid syntes Fæstebrevene af 1767 ved Fæsteledighed at være lagte til Grund for alle senere Bortfæstninger. Henimod Udløbet af de 20 Frihedsaar indgave Fæsterne Ansøgning om Forlængelse af Fritagelsen for Skatter, Tiender og andre Byrder. Frihedstiden blev derefter for Alhedens Vedkommende forlænget i 10 Aar til Udgangen af 1794 for de tyske og til Udgangen af 1795 for de danske Kolonister, og lignende Frihed i 10 Aar blev i 1787 indrømmet Kolonisterne paa Randbøl Hede.

Da Kolonisternes Kaar dog stadig ikke forbedredes, besluttede Regeringen at anvende en anden Fremgangsmaade overfor dem, hvilket fandt sit Udtryk i den kongelige Resolution af 16. Marts 1796, som bifaldt: at de endnu ikke udskiftede Kolonier paa Alheden skulde specielt udskiftes, for saa vidt de fandtes det værd, og de nødvendige Gaarde og Huse udflytted samt med Brønde forsynes; at alle Kolonisternes Jorder, saa vel paa Alheden som paa Randbøl Hede, skulde, under en duelig Landinspektørs Bestyrelse, takseres og ansættes saaledes, at 5 Tdr. Land bedste Jord eller til Taksten 24 regnedes for en Tønde Hartkorn, at alle Kolonigaardene straks efter Skyldsætningen skulde betale de kongelige Skatter af Hartkornet, nemlig i de 3 første Aar $\frac{1}{3}$ Del, i de 3 næste Aar $\frac{1}{2}$ Del og i de 3 følgende $\frac{2}{3}$ Dele, men i det 10. Aar og siden fremdeles *Skatternes fulde Beløb efter Hartkornet*, at der derimod først i det 14de Aar efter Skyldsætningen skulde paalægges Kolonisterne en *fast jorddroblig Afgift*, som i 3 nærmere bestemte Terminer maatte stige indtil 6 Rdlr. af hver Tønde Hartkorn, altsaa i hver Termin paalægges 2 Rdlr., *hvorimod de intet skulde betale til Præsten, Skoleholderen eller Rettens Betjente*, og der skulde saaledes gives *alle Kolonisterne fuld Fjendom* paa deres Gaarde og Huse, mod at lade Bygningerne forsikre i Brandkassen. I Henshold hertil overgik de paagældende Lodder efter Forløbet af de 10 Aar til sædvanlig Skattesvarelse, men Kolonisterne vedbleve indtil videre, med enkelte Undtagelser, at være Fæstere. Først i Midten af forrige Aarhundrede blev Tiden funden belejlig til at overdrage samtlige Fæstere deres Fæstelodder *til fuld Ejendoms*. Regeringen fremsatte et dertil sigtende Lovforslag, og under 31. Marts 1852 udkom Loven om Overdragelse af Kolonistederne paa Alheden og Randbøl Hede i Jylland til sammes Fæstere som Selvejendom. I Tilslutning til ovennævnte kongelige Resolution af 16. Marts 1796 bestemmes det i Lovens § 7, at Statskassen som hidtil overtager at vedligeholde Frederikskirken paa Alheden, at afholde den Præsten ved samme i Stedet for Tiende tillagte faste Løn, at udrede de nu bestemte Lønningsbidrag til hver af 4 Skolelærere paa Alheden og til Skolelæreren i Randbøl, at deltage i senere Lønningsforhøjelser og Pensioner til Skolelærerne og disses Enker efter det Forhold, hvori de nuværende Kolonisters Hartkorn i vedkommende Skoledistrikt staaer til Skoledistriktets samlede Hartkorn, at betale de Randbøl Koloni paahvilende Tienderefusioner, tilsammen 13 Rdlr. 32 Sk., og at afholde den en afgaaet Skolelærer tillagte Pension. Disse Bidrag udredes derfor vedblivende af Statskassen, og det er Udgifterne hertil, der findes opførte paa Forslag til Finanslov for 1908—09 under § 2 I. B. a. 4.

VILH. LASSEN.

Til Folketingets Finansudvalg.

Worm.
Fm.

4) I. B. b. 1. *Udgifter vedkommende de egentlige Domænedistrikter*. Skrivelse fra Landbrugsministeren:

Landbrugsministeriet. København, den 12. November 1907.

I et hertil indkommet Andragende har Frederiksborg Slotssogns Sogneraad under Henviisning til, at det i Anmærkningerne til Forslaget til Finanslov for Finansaaret 1908—09 ad § 2 I. A. b. 1. a. (Leje- og Forpagningsafgifter) omtalte Bortsalg af Parceller fra de Statskassen tilhørende Hovedgaarde Faurholm og